

[Albrechtsen]

instans kommer til at betale, da der jo ikke er dækning for tilbagebetalingen af lånet inden for rammer, der i forvejen ikke kan hænge sammen.

EF er ved at udvikle sig til et bundløst kar, og hvis ikke EF bremses, kan de danske skatteydere godt indstille sig på at hælde stadig flere penge i dette vældige bureaukrati. Lige så opfindsom og energisk som den danske regering er til at finde på asociale nedskæringer, lige så opfindsom er EF med hensyn til finde på nye udgifter, noget, som EF-Parlamentet desværre er med til at gøre endnu værre på grund af den indflydelse på budgettet, som det er lykkedes Parlamentet at tilrane sig, og som konsekvent bruges til at forsøge på at udvide EFs budget.

Jeg har allerede været inde på, hvorledes EF i stigende grad ønsker at blande sig i udenrigs- og sikkerhedspolitikken. I den forbindelse må EFs forhold til u-landene også nævnes. EF er et instrument for Vesteuropas imperialistiske interesser i den tredje verden, et instrument til at sikre de vesteuropæiske landes interesser på verdensmarkedet, interessen i at fastholde u-landene i rollen som leverandør af billige råvarer og aftager af vesteuropæiske industrivarer. Det er til dette formål, man indgår de såkaldte Lomé-konventioner.

EF står i vejen for kravet om en retfærdig økonomisk verdensorden. Også dette er en af grundene til, at EF skal bekæmpes.

Også jeg vil komme ind på arbejdsmiljøproblemerne. Med socialdemokratiets hjælp har regeringen opnået markedsudvalgets støtte til at ophæve det generelle forbehold mod en række direktiver til fjernelse af de såkaldte tekniske handelshindringer. EF-Kommissionen har hele tiden modarbejdet det danske forbehold og hele tiden ønsket at presse harmoniseringen af reglerne for anvendelse af maskiner, produkter osv. på hele det europæiske marked igennem. Konsekvensen af dette vil blive fælles arbejdsmiljøregler, f.eks. er der planer om fastsættelse af EF-regler for støj fra maskiner. Hvis disse regler kommer igennem, vil de jo blive misbrugt af den danske regering og de danske arbejdsgivere mod arbejderne.

Ophævelsen af det generelle forbehold er en alvorlig fejltagelse, som jeg ikke begriber at socialdemokratiet kunne gå med til, og vi må kræve, at dette generelle forbehold gen-

optages. EF-Kommissionen ønsker jo at prioritere varernes fri bevægelighed og dermed sætte hensynet til arbejdernes sundhed til side.

Jeg har tidligere i debatten været inde på miljøproblemerne, så det vil jeg springe over i denne omgang.

Til slut nogle bemærkninger om den økonomiske politik, som EF jo også fører. EF betyder koordineret indkomstpøolitik og forringelse af løn- og arbejdsvilkårene. EF-Kommissionen støtter en konservativ økonomisk politik og opmuntrer medlemslandene til at føre en arbejderfjendsk politik. Jeg kan således nævne EF-Kommissionens anbefalinger om fjernelse af automatiske lønreguleringssystemer, som f.eks. den borgerlige regering her i landet har udmøntet i indgrebene over for dyrtidsreguleringen, og opfordringerne til arbejdstidsnedsættelse i form af deltidarbejde uden fuld lønkomensation.

Men ligesom danske arbejdere har kæmpet mod forringelserne, markant på det sidste, har italienske arbejdere demonstreret for bevarelse af dyrtidsordningen. Græske arbejdere har strejket på grund af indkomstpøolitikken, engelske og franske arbejdere kæmper mod nedlæggelsen af arbejdspladser, belgiske arbejdere har bekæmpet de offentlige nedskæringer, og tyske arbejdere er nu ude i en kamp for 35 timers arbejdsuge med fuld lønkomensation. Det er disse kampe, der skal forenes på tværs af Europas grænser. Det er den form for internationalt samarbejde, som er den eneste løsning på vores problemer, og det kan kun ske på tværs af EF.

Jeg vil slutte med en bemærkning om spørgsmålet om folkeafstemning, som flere har været inde på. Det er blevet bemærket fra flere sider, at hvis grundlaget fra 1972 blev overskredet, skulle der være en ny folkeafstemning. Jeg mener, at dette grundlag skrider hele tiden. Derfor må det vel også være rigtigt, at der snart kommer en ny folkeafstemning under alle omstændigheder.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Desværre kom jeg i mit første indlæg, da jeg foreslog ændringer af forretningsordenen med henblik på en bedre kontakt med EF-parlamentarikerne og repræsentation for alle partier i markedsudvalget, til at glemme en